

EAPC - Gestió de la informació: transparència i protecció de dades

Noves “versions” de la informació pública

21-12-2018

Per tancar aquests apunts sobre el dret a saber, us vull fer cinc cèntims de l'ús que s'està fent de la informació pública obtinguda mitjançant les sol·licituds de dret d'accés, tant des de la perspectiva de la persona sol·licitant com de les administracions públiques.

Amb la informació que s'obté del dret d'accés a la informació, els periodistes de dades publiquen articles als mitjans de comunicació amb informació que és de primera mà i que no està publicada, en la majoria de casos. Així mateix, les organitzacions o les persones individuals defensores de posicionaments polítics o interessos de tot tipus usen la informació pública per reforçar els seus arguments amb dades objectives. En altres ocasions, els sol·licitants són persones que utilitzen la informació pública per defensar els seus interessos individuals o col·lectius.

Sovint ens plantegem quin ús fan les administracions públiques de la informació subministrada mitjançant l'exercici del dret d'accés. En una bona part dels casos, la informació s'ha recollit o elaborat per facilitar el dret d'accés a la persona sol·licitant i ha comportat un important ús dels recursos públics. Però, què s'ha fet després amb la informació? S'ha guardat en un calaix, en una carpeta electrònica o ha sortit a la llum?

Certament, hi ha poques ocasions en què les administracions públiques han vist l'oportunitat de recollir i publicar sistemàticament i continuada determinada informació que era objecte de sol·licituds de manera periòdica o recurrent; un d'aquests casos és, per exemple, la publicació dels viatges a l'estranger dels alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat (vegeu [aquest enllaç](#)).

En la majoria dels casos, però, l'esforç realitzat de recollida d'informació no ha comportat cap tipus d'acció posterior dins de l'Administració pública i, per tant, la informació pública “s'ha quedat al calaix o en una carpeta electrònica”. No s'ha avaluat la informació per veure la conveniència de publicar-la tenint-ne en compte l'eventual interès públic.

Tot i això, algunes administracions públiques, com l'Administració de la Generalitat, difonen la temàtica de la informació sol·licitada i si les peticions han estat estimades, desestimades o inadmeses, o si entren dins d'altres supòsits establerts per la [Llei 19/2014, de 29 de desembre](#), de

transparència, accés a la informació pública i bon govern (vegeu [aquest enllaç](#)).

Aquesta visualització dona una bona idea de quins són els interessos de la ciutadania, ja que el contingut literal de la sol·licitud apareix en l'apartat "Què s'ha demanat" (l'Administració de la Generalitat és pionera a publicar aquesta informació). La publicació íntegra de les resolucions estimatòries parcials, les desestimàtores i les inadmeses, permet conèixer com es resolen les sol·licituds i quins raonaments jurídics s'utilitzen.

És evident que conèixer el tema de les sol·licituds juntament amb la motivació de la denegació de l'accés, si s'escau, és un gran avenç per fer-se una idea aproximada dels interessos de la ciutadania i quina informació és d'interès però no la faciliten les administracions públiques.

L'Administració general de l'Estat també publica dades sobre l'exercici del dret d'accés, si bé no es publica el contingut literal de les sol·licituds ni la informació pública facilitada (vegeu [aquest enllaç](#)).

No tota la informació pública proporcionada mitjançant el dret d'accés és d'interès públic, atesa la manca d'impacte o rellevància per a la ciutadania en general. En molts altres casos, però, la informació pública té un gran potencial per poder ser utilitzada per a usos diferents, de la mateixa manera que en la literatura, la música, el cinema i l'art en general apareixen versions sobre una obra original.

Aquest és el pas necessari perquè l'exercici del dret d'accés arribi a un alt grau de maduresa. La publicació de la informació que es consideri d'interès públic i que sigui demanada més sovint ja és una obligació recollida per l'article 8.1.m de la [Llei 19/2014](#).

Per tant, facilitar l'accés a la informació pública demanada que sigui d'interès públic o que hagi estat sol·licitada de manera recurrent ajudaria a produir altres "versions" de la mateixa informació pública, el potencial de la qual és inimaginable.

Lorena Elvira Ayuso

Cap del Gabinet Tècnic del Departament d'Educació